

Overvejelser over Matthæus 20,20-28, som er evangelium på søndag d. 29. august 2010

Matthæus 20,20-28: Da kom Zebedæussønnernes mor hen til Jesus sammen med sine sønner, kastede sig ned for ham og ville bede ham om noget. Han spurgte hende: "Hvad vil du?" Hun sagde til ham: "Sig, at mine to sønner her må få sæde i dit rige, den ene ved din højre, den anden ved din venstre hånd." Jesus svarede: "I ved ikke, hvad I beder om. Kan I drikke det bæger, jeg skal drikke?" "Ja, det kan vi," svarede de. Han sagde til dem: "Mit bæger skal I vel drikke, men sædet ved min højre og ved min venstre hånd står det ikke til mig at give nogen; det gives til dem, som min fader har bestemt det for."

Da de ti andre hørte det, blev de vrede på de to brødre. Men Jesus kaldte dem til sig og sagde: "I ved, at folkenes fyrster undertrykker dem, og at stormændene misbruger deres magt over dem. Sådan skal det ikke være blandt jer. Men den, der vil være stor blandt jer, skal være jeres tjener, og den, der vil være den første blandt jer, skal være jeres træl, ligesom Menneskesønnen ikke er kommet for at lade sig tjene, men for selv at tjene og give sit liv som løsesum for mange."

Korte kommentarer og overvejelser ud fra evangeliet:

- 1) En mor til to apostle har drømme og ønsker og nævner dem for Jesus. Apostlene står spændt ved siden af.
Overvej forestillinger, som vi kan have om en menigheds gyldne fremtid, og hvordan det pludselig kan bryde sammen, sådan som det brød sammen for apostlene, da Jesus døde.
- 2) Jesus svarer mildt og stærkt.
Overvej den mildhed, som Jesus møder moderen og de to brødre med.
– Hvordan kan det være en hjælp for os, når vi i vor uvidenhed beder Gud om guld og grønne skove i stedet for at bede om frelse og udholdenhed i tjenesten.
- 3) De andre disciple blev vrede på de to brødre. Og dermed afslører de, at de faktisk tænker på samme måde som dem.
Overvej hvilken plads vrede og mildhed har i din menighed og hos dig selv. Hvad kan gøre jer vrede over noget hos andre? Hvad er vrede? Overvej, hvordan mildhed kan overvinde vrede. Se Ef 4,2; Ef 4,29-32 og 2 Tim 2,25.
- 4) Jesus beskriver, hvordan vi mennesker indretter os i verden. Og han føjer til: "Sådan skal det ikke være blandt jer!"
Overvej tilbøjeligheden til, at vi i menigheden indretter os som i verden – blot lidt mere fromt. Overvej, om "herre-modellen" og "tjener-modellen"!
- 5) Jesus siger, at han giver sit liv som løsesum.
Overvej betydningen af, at Jesus giver sit liv som en "løsesum". Se 2 Mos 21,30; 1 Tim 2,6.

BAGGRUND

Søndagens bibelske indgangsvers: Salme 74,20a.21a.22a.23a.1

Husk på pagten! Den undertrykte skal ikke vige i skændsel;

Rejs dig, Gud, og før din sag!

Glem ikke dine fjenders råb, Hvorfor har du forstødt os for evigt, Gud, hvorfor flammer din vrede op mod de får, du vogter?

Ære være Faderen og Sønnen og Helligånden,

som i begyndelsen, så nu og altid og i al evighed! Amen.

HUSK på PAGTEN!

Når livet bliver vanskeligt – når der er modgang, og når jeg mærker, at jeg er omringet af onde magter og alt ser svært ud – da kan jeg råbe til Gud: "**Husk pagten!**" Husk, hvad du lovede mig.

Det er på én og samme tid en bøn til Gud, om at han vil gribe ind, og en tilflugt til Gud og den pagt, som han sluttede med mig.

Salmisten beder i flertal "vi" og "os". Så er det altså også en bøn til hele menigheden. Dengang, salmen blev skrevet, så det ud for Guds folk, som om han havde forstødt dem for evigt. Det virkede som om hans vrede flammede op mod den hjord, han ellers vogtede og tog sig af. – Måske var situationen den, at folket var ført i fangenskab? Hvor var Gud da henne i deres liv?

Vi kan komme i lignende situationer både personligt og som menighed. Troen er truet af vantroen. Menighedens liv er truet af straf og ligegyldighed. Vi mennesker søger vor egen lykke og er ufatteligt dårlige til at søge hinandens lykke. Derfor kan det se ringe ud i en kristen menighed. Problemet er min egen synd og selvished, og at den lagt sammen med alle de andres bliver en stor, stor nød. Derfor er det nærliggende at tænke, at Gud lader sin vrede flamme op over os.

Men da må og kan vi bede: "Husk på pagten!" Gud er trofast og går ikke fra det, han har lovet sit folk. Og det er stor trygheds-gave, at vi er blevet døbt og taget ind i Guds pagt.

For Guds pagt er uløseligt knyttet sammen med hans eget liv. Det siger Jesus i Matthæus 26,27-28:

Og han tog et bæger, takkede, gav dem det og sagde: "Drik alle heraf; dette er mit blod, pagtens blod, som udgydes for mange til syndernes forladelse."

Og hermed er vi lige der, hvor søndagens evangelium og prædiketekst tager os hen (Matt 20,28):

Menneskesønnen ikke er kommet for at lade sig tjene, men for selv at tjene og give sit liv som løsesum for mange."

Søndagen evangelietekst fortæller om noget, der fandt sted kort før Jesus red ind i Jerusalem. Forventningerne til ham var høje. Disciplene havde fået at vide, at Jesus skulle lide meget ondt og korsfæstes og derefter opstå. Men de fattede det ikke og skød det fra sig.

En mor til to af apostlene (Jakob og Johannes) kommer nu hen til Jesus og beder om, at hendes sønner må få de største opgaver, det største ansvar og den største hæder, når Jesus inden længe skal udråbes til konge i Jerusalem .

Hun tænker vel, at sønnerne har fortjent det. Og det tænkte de også selv.

Jesus svarede: "I ved ikke, hvad I beder om. Kan I drikke det bæger, jeg skal drikke?"

Men de svarede "JA!". Ikke noget problem. Det kan vi sagtens. Optimisme! Glade kristne. Mennesker, som stoler på sig selv.

Men de havde ikke taget til sig, hvad Jesus havde fortalt dem. Det bæger, Jesus skulle drikke, var ofte var omtalt i Skrifterne:

Sl 75,9: For Herren har et bæger i hånden med brusende, velblandet vin, og han skænker af den, selv bærmen drikker alle jordens ugudelige.

De tænkte måske i stedet, at det var et bæger af lykke, derfor svarede de "jo".

Sl 23,5: Du dækker bord for mig for øjnene af mine fjender. Du salver mit hoved med olie, mit bæger er fyldt til overflod.

Her fører Jesus dem og os ind i, hvad pagten indeholder: nemlig et bæger, som er frygteligt vanskeligt at drikke. Jesus talte senere med sin far om det i Getsemane:

Matt 26,39: Og han gik lidt længere væk, faldt ned på sit ansigt og bad: »Min fader, hvis det er muligt, så lad dette bæger gå mig forbi. Dog, ikke som jeg vil, men som du vil.«.

Det hører med til pagten! Guds pagt med os er en pagt ved Jesu blod. Det har kostet Jesus alt at blive vores frelser. Derfor kan vi stole på pagten. Jesus forklarer det til sidst i teksten:

Menneskesønnen ikke er kommet for at lade sig tjene, men for selv at tjene og give sit liv som løsesum for mange."

Hvad skan man nu sige til en mor, som kommer med så dårlig en bøn, fordi hun har misforstået nær sagt det hele? Og hvad skal man sige til hendes drenge? Og hvad skal Jesus dog stille op, da de øvrige apostle bliver vrede og er på nakken af de to brødre?

Da de ti andre hørte det, blev de vrede på de to brødre.

Det er jo ikke nogen fremmed problemstilling.

- 1) Vi kan også som kristne have drømme og ønsker, som ikke bare er urealistiske, men som er direkte imod evangeliet!
- 2) Vi kan bilde os ind, at vi kan klare mere, end vi kan!
- 3) Og vi kan blive vrede på andre kristne, fordi de tænker mest på sig selv og stiller sig forrest i køen.

Hvad kan Jesus stille op i den situation?

For det første skælder han ikke brødrenes mor ud. Han sætter heller ikke brødrene i rette. Han siger blot, hvordan det forholder sig:

- 1) At det med at have ansvar i Guds rige ikke er nogen let sag og ikke er noget, vi skal søge, for at få ære.
- 2) At Jesus i denne situation ikke havde myndighed af sin far til at uddele sådanne opgaver. Det gjorde faderen selv.
- 3) At disciplene – både de to brødre og alle de andre, der bliver vrede – opfører sig efter de regler, som gælder i verden: at man regerer og hersker ved magt, og får ære derfor.

Og da kommer prædikenen til dem (og til os):

Sådan skal det ikke være blandt jer. Men den, der vil være stor blandt jer, skal være jeres tjener, og den, der vil være den første blandt jer, skal være jeres træl, ligesom Menneskesønnen ikke er kommet for at lade sig tjene, men for selv at tjene og give sit liv som løsesum for mange."

*Til inspiration og glæde i Herren.
Og god søndag!
Kærlig hilsen Leif*